

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201650
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E.: N., nar. XX. XX. XXXX, Q., nar. XX. XX. XXXX a L., nar. XX. XX. XXXX, maloleté deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, IČO: 30 794 536, deti rodičov, matka: Ing. L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., R. V. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou so sídlom v V. C., P. XX a otec: M. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., R. V. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Lubomírom Kubošom, advokátom so sídlom E., K. XX, o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 3P/35/2019-130 zo dňa 29. 04. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 6P/61/2016-50 zo dňa 22. 11. 2016 a upravil výšku výživného, ktorú je povinný otec na maloleté deti platiť od 01. 09. 2019, vo výroku IV., ktorým zameškané výživné umožnil otcovi splácať v mesačných splátkach so stanovením rozvázovacej podmienky, vrátane výroku V. že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Vo výrokoch I., II., ktorými schválil rodičovskú dohodu o stretávaní otca s maloletými deťmi, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 5P/20/2018-214 zo dňa 13. 03. 2019, odvolaním nenapadnutými, p o n e c h á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie podľa ust. § 25 ods. 1, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine schválil rodičovskú dohodu styku otca s maloletými deťmi, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/20/2018-214 zo dňa 13. 03. 2019 (I., II.), ďalej zmenil uvádzaný rozsudok o výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti, keď mu uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej N. a Q. výživným vo výške 150,- eur mesačne a maloletého L. vo výške 120,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc 01. 09. 2019 (III.), pričom zameškané výživné za obdobie od 01. 09. 2019 do vyhlásenia rozsudku vo výške 960,- eur umožnil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur a v jednej splátke po 60,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným splatným k 15. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky zameškaného výživného sa stane splatným celé zameškané výživné (IV.), ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (V.). Pokiaľ ide o navrhované zvýšenie výživného zo strany matky, mal preukázané, že o výživnom pre maloleté deti bolo rozhodované pred viac ako 3 rokmi, v ktorej dobe maloletá N. už síce navštevovala školské zariadenie, ale bola len žiačkou 1. ročníka základnej školy, v súčasnosti je už žiačkou 4. ročníka a od roku 09/2020 bude žiačkou II. stupňa základnej školy. Rovnako maloletý Q. bol posledne žiakom predškolského zariadenia a v súčasnosti je žiakom 1. ročníka ZŠ a maloletý L.,

ktorý bol v dennej opatere matky, navštevuje v súčasnosti predškolské zariadenie. Matka poukazovala na to, že maloleté deti majú záľuby a záujmové krúžky (klavír, tanečná, keramika), s ktorými krúžkami, ako aj s platbami v škole a v škôlke sú spojené zvýšené náklady, na ktorých sa podieľa výlučne ona, pretože otec platí deťom len dohodnuté výživné, aj to nie pravidelne, pričom je logické, že vekom detí a ich prechodom na vyšší typ vzdelávacieho zariadenia sa ich výdavky zvyšujú, a to nielen pokiaľ ide o ich predpokladané a občasnú výdavky na mimoškolské potreby, ale aj každodennej potreby, minimálne v podobe dennej stravy, na ktorú matka pri ich nákladoch ani nepoukazovala, ale ktorú je potrebné pri určení výšky výživného zohľadniť. Ako mesačné nevyhnutné náklady spolu s ročnými mimoriadnymi výdavkami matka uviedla 158,- eur na N., 78,- eur na Q. a 79,50 eur na L., pričom výdavky detí spojené s ich školskými a mimoškolskými aktivitami a záľubami, ako i sezónnym ošatením matka uvádzala spolu na všetky tri deti v sume 315,- eur, pričom na stravu v domácom prostredí jej z výživného otca nezostáva žiadna suma. Otec pritom uvádzal, že len on sám na stravu mesačne minie 170,- eur, pričom matka v rozpise uviedla tento výdavok na štvorčlennú rodinu vo výške minimálne 250,- eur, čo po rozdelení na jedného člena domácnosti vychádza 62,50 eur. Pokiaľ otec je schopný na stravu minúť takúto sumu, tak v prípade maloletých detí by mal počítať aspoň s polovičnou sumou na jedno dieťa, teda 85,- eur mesačne, pričom plnohodnotné potraviny pre deti sa môžu pohybovať aj v rádo vo vyšších sumách a pri takejto kalkulácii by potom len strava na deti vychádzala mesačne 255,- eur, keď otec prispieva na výživu detí sumou 300,- eur, pričom výdavky na deti otec nenamietal. Súčasne prihladol na to, že matka vykonáva osobnú starostlivosť o deti, čím si plní svoju vyživovaciu povinnosť aj nad rámec svojich zákonných finančných možností, a to zrejme na úkor svojich potrieb. Vzhľadom na uvedené mal za to, že u maloletých detí nastala vzhľadom k ich veku a zaradeniu na iné stupne vzdelávania odôvodnená zmena pomerov, a preto matkou požadovaná suma na zvýšenie výživného je dôvodná a u otca ako povinného rodiča existujú schopnosti a možnosti na jeho platenie. Tento síce pracuje ako riadny zamestnanec v spoločnosti podnikajúcej v oblasti vzduchotechniky, ale už nie na pozícii montážnika ako pracoval, keď podnikal ako SZČO v rovnakej oblasti, ale na pozícii obchodného zástupcu, čo by malo predstavovať aj istú vyššiu pracovnú pozíciu a s tým spojené aj pracovné ohodnotenie. Preto mu nebolo zrejmé, prečo otec ako obchodný zástupca dosahuje príjem len 696,- eur v hrubom, keď iné spoločnosti s rovnakým predmetom podnikania a obchodným portfóliom v rovnakej oblasti ponúkajú za tú istú pracovnú pozíciu nástupný plat vo výške 1 100,- do 2 200,- eur mesačne v hrubom plus k tomu ešte ďalšie variabilné benefity a odmeny (viď ponuky práce v danej oblasti na profesia.sk alebo 8h.sk). Otec deklaruje defacto rovnaký príjem už od roku 2016, teda viac ako 4 roky, preto dospel k rovnakému záveru ako v konaní sp. zn. 5P/20/2018, že otcove kroky vedúce k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti a k uzavretiu riadneho pracovného pomeru s takýmto príjmom boli len účelovým konaním s cieľom znížiť výživné. Ako účelové potom vyhodnotil aj otcov predložené čestné prehlásenie z 10. 03. 2020 podpísané jeho otcov o požičiavanie finančných prostriedkov v istých pravidelných mesačných sumách od 04/2019 do 03/2020, teda hneď nasledujúci mesiac po skončení konania sp. zn. 5P/20/2018 v rozsudku z 13. 03. 2019 je konštatované, že ak otec tvrdil, že „mu požičiavajú peniaze rodičia, túto skutočnosť ničím nepreukázal.“ Z uvedeného dôvodu aj preto zamietol návrh matky na výsluch rodičov otca ako svedkov. Rovnako zamietol aj návrhy otca na doplnenie dokazovania predložením výpisov z účtu patriaceho matke, ako aj jeho peňažného denníka osoby SZČ za rok 2019, nakoľko v danom konaní rozhodoval o určení - zvýšení výživného povinného rodiča, ktorým je v tomto prípade otec a nie matka, ktorej v plnení jej vyživovacej povinnosti navyše nie je možné nič vyčítať a ktorá si musela požiadať aj o náhradné výživné práve aj z dôvodu, že otec si svoju povinnosť riadne neplnil. Vzhľadom k skutočnosti, že určil zameškané výživné späťne, teda od doby ako nastala zmena pomerov na strane maloletých detí, vzniklo otcovi zameškané výživné vo výške 960,- eur ako rozdiel medzi sumou, ktorú bol zaviazaný týmto rozsudkom a sumou, ktorú platil podľa posledného rozhodnutia súdu, ktorú mu umožnil zaplatiť v splátkach spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pretože nezistil okolnosti, pre ktoré priznanie náhrady trov konania by bolo spravodlivé.

2. Proti výroku III., IV. uvedeného rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletých detí z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Mal za to, že súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré výdavky na potreby maloletých detí považuje za odôvodnené pre určenie výšky výživného. Nesprávne konštatoval, že naposledy o výživnom bolo rozhodované pred viac ako 3 rokmi, keďže sa tak stalo rozsudkom č.k. 5P/20/2018-214 z 13. 03. 2019, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného, kedy boli prehodnocované potreby maloletých detí a matka návrh na zvýšenie výživného nepodala, pričom návrh v tejto veci bol podaný 28. 09. 2019.

Súd nesprávne zistil rozsah záujmov a záľub maloletých detí a neurčil ani výšku výdavkov na tieto záujmy a záľuby, pričom matka ich ani nepreukázala. Správne nie je ani zistenie, že matke neprispieva na úhradu spoločného hypotekárneho úveru, keď tak činí v polovici. V spoločnom rodinnom dome býva sám a výdavky na energie a jeho údržbu platí výlučne taktiež sám. Od 01. 08. 2020 pracuje u zamestnávateľa Eko Energy Slovakia so sídlom v Bratislave s miestom výkonu práce na Orave. Podnikateľskú činnosť ukončil 01. 02. 2020 z dôvodu, aby mohol tráviť čas s deťmi, keďže s nimi trávi rozsiahly čas stretávania. Priemerný mesačný príjem má okolo 550,- eur, pričom pre spoločnosť vykonáva inú prácu ako pre spoločnosť Vzduch-Tech-Klíma, keďže sa zaoberá predajom a montážou solárnych panelov a predchádzajúca spoločnosť sa zaoberala montážou vzduchotechniky po celom Slovensku. Súdu preukázal, že je odkázaný na finančnú pomoc od rodičov vo forme pôžičiek, ktoré im bude musieť v budúcnosti vrátiť, aby mohol riadne a včas platiť výživné na maloleté deti a na svoje nevyhnutné výdavky. Súd sa nevysporiadal s tým, že v rámci rozšíreného styku má zvýšené výdavky najmä na stravu, ošatenie a zabezpečenie programu pre maloleté deti. Vychádzajúc z uvedeného žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh na zvýšenie výživného bude zamietnutý a jemu zostane predchádzajúca vyživovacia povinnosť po 100,- eur na všetky tri maloleté deti, resp. žiadal rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Matka maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Svoje tvrdenia, že došlo k výraznej zmene pomerov, preukázala predloženými dokladmi v súvislosti so zahájením školskej dochádzky a mimoškolskými aktivitami, keď predložila podrobné vyúčtovanie a vydokladovanie ich potrieb, ktoré otec nerozporoval a nenamietal. Predložila aj dôkazy, že otec výživné na maloleté deti neplatí riadne a včas a prebieha voči nemu z toho dôvodu exekúcia a muselo byť poskytnuté náhradné výživné ÚPSVaR, pričom na otca bola podaná aj obžaloba za spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy. Otec dlhodobo počas jedného kalendárneho roka neprispieval na úhradu splátok spoločného hypotekárneho úveru, čo potvrdzuje aj právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz 5C/74/2019-74 z 09. 03. 2020, ktorým ho súd zaviazal zaplatiť alikvotnú časť jednotlivých splátok, v dôsledku čoho podala aj návrh na vykonanie exekúcie, keďže otec svoju povinnosť dobrovoľne nesplnil. Otec sa v rámci skoršieho konania 5P/20/2018 vyjadril, že dobrovoľne nechal zárobkovú činnosť, čo nevedel zdôvodniť a stal sa dobrovoľne nezamestnaným, hoci predtým pracoval pre spoločnosť v oblasti vzduchotechniky a dosahoval príjem často presahujúci sumu 1 000,- eur. Následne sa zamestnal v spoločnosti Eko Energy, pre ktorú vykonával montážne práce, za ktoré si fakturoval okolo 800,- eur za obdobie 09 až 10/2018, pričom pre túto spoločnosť pracuje v súčasnosti ako obchodný zástupca a jeho príjem dosahuje len 550,- eur mesačne, ktorá len o niečo málo prevyšuje minimálnu mzdu, keď podľa informácií z portálu www.profesia.sk <<http://www.profesia.sk>> v súčasnosti aj nekvalifikovaní zamestnanci pracujúci v pozíciách ako skladníci, vykladači tovaru alebo pokladníci za svoju prácu dostávajú neporovnateľne vyššiu mzdu spojenú s rôznymi benefitmi, pričom sa nepokúša takýto vyšší zárobok získať a svoj príjem si dáva vyplácať na bankový účet matky, aby sa vyhol jeho postihnutiu v prebiehajúcej exekúcii o vymoženie výživného. Preto mala za to, že otec sa úmyselne vyhýba plneniu vyživovacej povinnosti.

4. Opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky ďalej mal za to, že nie je smerodajné, koľko rodič zarobí alebo či vôbec pracuje, ale zistenie jeho životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie svojich potrieb. Za schopnosti každého rodiča treba považovať možnosti dosahovať zárobok, ktoré sú aktuálne v čase vyhlásenia rozhodnutia, pričom jeho vyživovacia povinnosť po 100,- eur na každé dieťa bola určená v čase, kedy dosahoval vyššiu mzdu a životné pomery boli postavené na základoch budovaných v spoločnej domácnosti, kedy mnohé záležitosti vybavovala matka maloletých a ktoré mu v súčasnosti absorbujú mnoho času a úsilia. Súd preto musí skúmať, či zmena doterajšieho zamestnania za menej výhodné sa stala z dôležitého dôvodu, ktorým je na jeho strane najmä striktná súdna úprava možnosti styku s maloletými deťmi a potreba života na Orave. Voľnočasové aktivity treba zohľadniť iba ako fakultatívne položky v prípade, pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje a o ktorých nemá rozhodovať len druhý z rodičov, pričom výživné na jednotlivé deti sa určuje v nižšej sume, ak ide o prípad viacerých vyživovacích povinností. Aj matka v rozsahu svojich schopností, možností a pomerov má povinnosť podieľať sa na vyživovaní maloletých detí, a preto na neho má byť prenesená len časť nákladov na deti. Preto pri úhrnnej sume mesačných

výdavkov na ne mu nie je zrejmé, z akého dôvodu by sa mal na nich podieľať sumou výživného vo výške 420,- eur mesačne. Prebiehajúce konania, v ktorých matka priamo, resp. nepriamo vymáha povinnosť na peňažné plnenie naopak preukazujú, že jeho majetkové pomery nekorešponovali ani s povinnosťou platiť výživné ako mu bola určená doposiaľ vo výške 100,- eur mesačne na každé dieťa, pričom aj zvýšenie je spôsobilé vytvoriť primárne najmä predpoklad pre jeho ďalšie zadĺženie, resp. trestnoprávnu zodpovednosť. Jeho príjem zodpovedá jeho vzdelaniu a kvalifikácii, pričom aj matka, ktorá deklaruje príjem 700,- eur mesačne, môže potenciálne dosahovať vzhľadom na svoje vysokoškolské vzdelanie príjem vyšší, a teda jej životná úroveň je vyššia, pričom nepreukázala, že by k zvýšeniu jeho životnej úrovne došlo aj u neho, a teda by malo dôjsť k zvýšeniu životnej úrovne detí v porovnaní s údajmi aktuálnymi v roku 2016. Pritom ani zvýšenie cien nemôže odôvodňovať zvýšenie výživného takmer o 50 %. Ďalej poukázal na to, že platobný rozkaz č.k. 5C/74/2019-74 bol na základe jeho odporu zrušený. Ďalej poukázal na to, že jeho životné podmienky sú iné, než v dobe, keď s matkou a deťmi ako rodina žili v spoločnej domácnosti a bol schopný zarábať okolo 1 000,- eur. Poukázal na to, že výkon funkcie obchodného zástupcu, za ktorý poberá 550,- eur a má sa jednať o zodpovednejšiu funkciu ako v prípade montážnych prác, zahŕňa iné činnosti. Namietal aj porovnanie prostredníctvom portálu www.profesia.sk <<http://www.profesia.sk>>, pretože svoju súčasnú pracovnú pozíciu považoval za stabilné pracovné miesto nedotknuté mimoriadnou situáciou vyvolanou pandémiou, ktoré nie je determinované poveternosťami, resp. sezónnymi vplyvmi ako predtým, keď matka neuviedla žiadnu relevantnú ponuku, ktorou by svoje tvrdenia preukázala, pričom pri ponúkaných mzdách sa jednalo o mzdu hrubú a nie sú známe všetky pracovné podmienky. Ďalej poukázal na to, že kolízny opatrovník vôbec nebral ohľad na jeho životnú úroveň, nepriaznivé možnosti, schopnosti a majetkové pomery, ako aj vedené konania, v dôsledku ktorých sa nachádza na hranici insolventnosti, ktoré objektívne nemôžu odôvodňovať zvýšenie výživného.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) v odvolaní napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výrokoch odvolaní nenapadnutých ponechal rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci konania otec maloletých detí, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie v konaní o zvýšení výživného v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani otec maloletých detí vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam otca krajský súd dopĺňa, že pri stanovovaní výšky výživného v konaní o rozvod manželstva, ako aj v nasledujúcom konaní o úpravu styku a zníženie výživného (na návrh otca) otec dosahoval ako SZČO vyšší príjem ako v súčasnosti. V konaní o úpravu styku a zníženie výživného, kedy vykonával ako montér práce po celom území Slovenska (takisto ako aj počas predchádzajúceho konania), bol jeho návrh na zníženie výživného zamietnutý, pričom ako SZČO žiadal zveriť do striedavej starostlivosti, ktorá je nepomerne vo väčšom rozsahu ako v podstate totožne upravený styk, či už v predchádzajúcom, resp. v tomto konaní. Preto jeho tvrdenia o tom, že uzatvoril pracovný pomer s príjmom 550,- eur mesačne s terajším zamestnávateľom s miestom výkonu práce na Orave, aby sa mohol podieľať v širšom rozsahu na výchove detí, neobstojí a aj krajský súd ako súdy prvej inštancie vo svojich rozhodnutiach konštatuje, že sa jedná o účelové konanie s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného, keď možnosť vyššieho príjmu aj na Orave vyplýva aj zo zistenia samotného súdu prvej inštancie.

Krajský súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť je zákonná povinnosť oboch rodičov, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 ZoR), preto poukazovanie na príjmové schopnosti matky v tomto konaní je irelevantné, keďže sa v ňom posudzuje výška vyživovacej povinnosti jeho ako otca a nie matky.

Neobstojí ani tvrdenie otca, že matka nepreukázala tvrdené zvýšenie nákladov na maloleté deti, a teda potrebu zvýšenia výživného, keďže sám neuvádzal iné náklady na najmenej o 3 roky vekovo staršie deti, z ktorých dve už navštevujú základnú školu a najmladší začal navštevovať predškolské zariadenie, napriek tomu, že deklaruje zvýšený záujem o ich starostlivosť a výchovu, a preto by mu mali byť známe.

9. Vychádzajúc z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami otca maloletých detí, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania, keďže podľa ust. § 52 CMP žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, keď náhradu trov konania môže súd priznať vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, čo v predmetnom konaní preukázané nebolo (§ 55 CMP).

10. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal, vychádzajúc z toho, že ani v odvolacom konaní nezistil okolnosti, vzhľadom na ktoré by bolo priznanie nároku na náhradu trov konania niektorému z účastníkov spravodlivé.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).